

[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3673-17>.

6. Наказом МВС України від 10.08.2016 року № 773 «Про затвердження Порядку організації взаємодії Національної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення публічної безпеки та порядку» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1223-16>.

7. Наказ МВС України від 28.07.1994 року № 404 «Про затвердження Статуту патрульно-постової служби міліції України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0213-94>.

Драндабула Карина Іванівна,
слухач магістратури
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КОМПЛЕКТУВАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Рушійною силою реформи органів правопорядку мають стати нові кадри Національної поліції, оскільки саме вони забезпечують ефективне використання будь-яких видів ресурсів, наявних у розпорядженні правоохоронного органу. Комплектування підрозділів Національної поліції є одним з першочергових завдань кадрової політики МВС і одним з ключових елементів системи управління Національної поліції.

Відповідно до пункту 5 статті 13 Закону України «Про Національну поліцію» загальна чисельність поліції, що утримується за рахунок коштів Державного бюджету України, до 01 січня 2018 року не може перевищувати 140 тисяч осіб [1]. В п. 45 ст. 4 Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Національну поліцію» № 877 від 28.10.2015 року встановлено, що Національна поліція, відповідно до покладених на неї завдань, забезпечує організацію роботи з добору, вивчення та комплектування органів Національної поліції кваліфікованими кадрами. Та відповідно до п. 2, ст. 5 цього Положення, з метою організації своєї діяльності, Національна поліція здійснює добір кадрів для центрального органу управління Національної поліції та на керівні посади територіальних (у тому числі міжрегіональних) органів, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління, формує кадровий резерв на відповідні посади [2].

Відповідно до строків реалізації заходів Стратегії розвитку органів внутрішніх справ України відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2014 р. № 1118-р, перерозподіл та скорочення чисельності персоналу мав завершитися до 2017 року та на останньому завершальному етапі реформування органів внутрішніх справ у 2016-2018 роках заплановано завершити реформування системи професійної підготовки поліцейських [3].

Варто зазначити, що реальні події реформи поліції 2015 року випере-

джали її формальне закріплення та набір кандидатів на службу в патрульну поліцію розпочався до набрання чинності відповідного Закону та підзаконних актів. Фактично, перше комплектування патрульної поліції відбувалося поза законом та до прийняття таких важливих регулюючих наказів як Наказ МВС Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських від 25.12.2015 року № 1631 [4] та Наказ МВС «Про затвердження Типової форми контракту про проходження служби в поліції та Порядку укладання контракту про проходження служби в поліції» від 03.02.2017 року № 89 [5].

Зазначені вище в нормативно-правові акти стали основою діяльності Національної поліції України. Проте, на нашу думку, комплектування підрозділів Національної поліції, на сучасному етапі відбувається непослідовно. Зокрема, більшість новацій правоохоронної реформи було направлено саме на зміну підходу до комплектування підрозділів Національної поліції кваліфікованими кадрами за новими критеріями, запровадження конкурсного відбору та Поліцейської комісії, реформування системи поліцейської освіти. Проте залишається гостра необхідність зайняти необхідну кількість вакантних посад, а подальший статус та політика відомчих вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку поліцейських не визначені.

Так, станом на 18.09.2017 року на офіційному сайті патрульної поліції України оголошено набір на безстрокову службу на посаду інспектора патрульної поліції у 23 областях, а сумарна кількість вакансій лише в патрульній поліції України на сьогодні складає 1662 [6]. У деяких регіонах некомплект є просто критичним – понад чверть особового складу. Тому набір кандидатів на службу визначено пріоритетом для Департаменту кадрового забезпечення Національної поліції. Відтак, до кінця 2017 року планується укомплектувати від 10 до 15 тисяч вакантних посад поліцейських. [7].

Отже, з вище викладеного можемо зробити висновок, що комплектування підрозділів Національної поліції – це діяльність уповноважених посадових осіб органів (закладів, установ) поліції з планування, добору та призначення на посади поліцейських, згідно з номенклатурою посад, яку затверджує Міністерство внутрішніх справ України, у порядку конкурсу на службу до поліції та/або зайняття вакантної посади, атестації або призначення на посади курсантів (слухачів) вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку поліцейських, для забезпечення штату необхідною кількістю кваліфікованих працівників та виконання завдань Національної поліції України.

Актуальними проблемами комплектування підрозділів Національної поліції можемо назвати: 1) передчасний та неякісний відбір кандидатів на вакантні посади в підрозділах патрульної поліції у 2015 році спричинив відтік кадрів та некомплект підрозділів у 2017 році; 2) у тексті закону та інших нормативно-правових актів законодавцем не достатньо роз'яснено, в чому полягає комплектування підрозділів Національної поліції та не однозначно визначені поняття «добір на посаду», «призначення на посаду поліцейського», «штатний розпис

(штат)», «штатна посада», «комплектування в порядку просування по службі»; 3) невизначеність питання щодо реформування вищих навчальних закладів зі специфічними умовами навчання, що здійснюють підготовку поліцейських, та їх роль в комплектуванні підрозділів Національної поліції

Використані джерела:

1. Закон України «Про Національну поліцію»: від 02.07.2015 р. // Голос України. – 06.08.2015. – № 141–142. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19/page>
2. Про затвердження Положення про Національну поліцію: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 877 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/877-2015-%D0%BF>
3. Стратегія розвитку органів внутрішніх справ України відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2014 р. № 1118р // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://police-reform.org/library/rozporyadzhennya-kmu-v-d-22.10.2014-1118-r-schodo-pitannya-reform>
4. Наказ МВС України «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» від 25.12.2015 № 1631 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0049-16>
5. Наказ МВС «Про затвердження Типової форми контракту про проходження служби в поліції та Порядку укладання контракту про проходження служби в поліції» від 03.02.2017 року № 89 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0190-17/paran14#n14>
6. Розкриття тяжких злочинів стане "лакмусовим папірцем" ефективності роботи поліції - Сергій Князев // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/2128473>
7. Арсен Аваков провів зустріч з керівниками центральної та регіональних поліцейських комісій – Арсен Аваков // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/2121397>

Коваленко Дмитро Анатолійович,
аспірант кафедри кримінального права
Національної академії внутрішніх справ

**ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ ЗЛОЧИНУ,
ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТАТТЕЮ 386 КРИМІНАЛЬНОГО
КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

Охорона порядку здійснення правосуддя є однією з основних і першочергових завдань кримінального законодавства України. Адже саме правосуддя забезпечує дотримання чинного законодавства в державі, тим самим підтримуючи належний правопорядок в суспільстві. Саме тому одним із основних завдань кримінального законодавства України є охорона правосуддя від протиправних посягань як з боку службових осіб, так і осіб, які до них не належать, але є учасниками процесу. Серед злочинів проти правосуддя законодавець передбачає кримінальну відповідальність за перешкоджання з'явленню